

Arrest

nr. 238 418 van 10 juli 2020
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X, wettelijk vertegenwoordigd door haar ouders X en X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. SOENEN
Vaderlandstraat 32
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn en die wettelijk wordt vertegenwoordigd door zijn ouders X en X, op 21 augustus 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 augustus 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 mei 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 juni 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. VERSTRAETEN, die loco advocaat B. SOENEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Op 21 augustus 2015 dienen de ouders van verzoeker een verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische overheden.

1.2. Op 30 maart 2017 weigert de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de ouders van verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen.

1.3. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen komt in zijn arrest nr. X van 20 juli 2018 tot hetzelfde besluit.

1.4. Op 11 oktober 2018 dient verzoeker, met de hulp van zijn ouders, een eigen beschermingsverzoek in.

Verzoeker wordt op het commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: CGVS) gehoord op 16 mei 2019.

1.5. Op 9 augustus 2019 neemt de commissaris-generaal een beslissing waarbij het beschermings-verzoek niet-ontvankelijk worden verklaard. Samengevat oordeelt de commissaris-generaal dat verzoeker geen eigen feiten, andere dan die van zijn ouders, aanhaalt die een afzonderlijk onderzoek rechtvaardigen. In wezen meent de commissaris-generaal dat de minderjarige verzoeker geen nood heeft aan bescherming in België.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Uw ouders bezitten de Iraakse nationaliteit en zijn afkomstig van Bagdad, Centraal-Irak. Op 5 augustus 2015 zijn uw moeder [R.M.O.A.A.] [...], vader [M.K.F.S.] [...], broer [H.M.K.S.] [...] en zus [R.M.K.S.] [...] uit Irak vertrokken.

Ze kwamen in België aan op 21 augustus 2015 en uw ouders dienden hier op diezelfde dag een verzoek om internationale bescherming in. Op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 werd dit verzoek ook in de naam van uw broer en zus als vergezellende minderjarigen ingediend. Uw ouders beweerden toen problemen te hebben gehad met het Mehdi-leger omwille van het werk van uw vaders broer [W.] bij een Amerikaanse organisatie.

Op 30 maart 2017 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermings-status in hoofde van uw ouders wegens een gebrek aan geloofwaardigheid. Deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) bevestigd op 30 juli 2018.

Op 28 augustus 2017 werden u en uw broer [H.M.S.] [...] hier in België geboren.

Op 11 oktober 2018 dienden uw ouders in naam van uw zus, uw broers en u een verzoek om internationale bescherming in. Tijdens het persoonlijk onderhoud in het kader van uw verzoek haalt uw vader aan dat u bij terugkeer naar Irak riskeert te worden ontvoerd door het Mehdi-leger omwille van de redenen waarom uw gezin oorspronkelijk het land verliet. Het feit dat u in België geboren bent zou een bijkomend argument zijn voor hen om jullie als vijand te beschouwen. België wordt in Irak immers beschouwd als lid van de Europese vereniging die tegen de milities aldaar vecht. Bovendien haalt hij aan dat zowel u als uw broer [H.] geen nationaliteit hebben omdat jullie hier in België geboren werden. Uw vader wijst er tevens op dat uw zus [R.], in Irak zou moeten luisteren naar wat jullie stamleden haar opleggen. Zo zou ze niet mogen kiezen welke religie ze volgt, moet ze een hoofddoek dragen en zal ze op jonge leeftijd moeten huwen. Ook uw broer Hussein zou in Irak problemen ondervinden omdat hij een gaatje in zijn oor heeft. Uw vader wijst er tevens op dat uw broer bijna geen Arabisch meer spreekt.

Ter staving van uw verzoek wordt uw originele geboorteakte voorgelegd.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd, rekening houdend met uw jeugdige leeftijd en maturiteit, het persoonlijk onderhoud rechtstreeks van uw vader [M.K.F.S.] [...] afgenomen die tevens in de mogelijkheid verkeerde om stukken neer te leggen. Bovendien heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van uw advocaat die tevens in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er voor een verzoek om internationale bescherming, dat overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid in zijn naam werd ingediend, een eindbeslissing werd genomen. In het tegengestelde geval neemt de Commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

In dit geval blijkt uit het administratief dossier dat uw verzoek om internationale bescherming deels berust op dezelfde gronden die uw vader aanhaalde ter staving van zijn verzoek, waarvoor de beslissing definitief is. Uw vader verwijst immers nog steeds naar het feit dat jullie problemen zouden kunnen ondervinden met het Mehdi-leger omwille van de werkzaamheden van zijn broer [W.] voor een Amerikaanse organisatie (CGVS X p.6-7, 14). Uw vader is er echter niet in geslaagd aannemelijk te maken dat hij een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie koestert of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet loopt (zie beslissing CGVS en arrest RVV die aan het administratieve dossier werden toegevoegd). Bijgevolg kan evenmin aangenomen worden dat u, op basis van deze zelfde motieven, wel een nood aan bescherming aannemelijk zou maken.

Het is voorts opmerkelijk dat enkel in naam van u, uw zus en uw broers een verzoek ingediend werd, zonder dat uw ouders in eigen naam een nieuw verzoek indienden (CGVS X p.15). Nochtans komen de motieven die tijdens jullie verzoek worden aangehaald voor een deel overeen met hetgeen uw ouders tijdens hun verzoek aanhaalden. Er kan dus redelijkerwijze van worden uitgegaan dat indien deze motieven op waarheid zouden berusten, ook uw ouders zelf terug een verzoek om internationale bescherming zouden indienen om alsnog een beschermingsstatus te bekomen. Uw vaders excuus dat ze niet zouden hebben geweten dat dit kon, kan niet ernstig worden genomen (CGVS X p.15). De vaststelling dat uw ouders er tot op heden niet voor kozen een nieuw verzoek in te dienen ondermijnt dan ook de ernst van jullie voorgehouden vrees voor vervolging en doet ook het vermoeden rijzen dat uw ouders de mogelijkheid om hun minderjarige kinderen een persoonlijk verzoek om internationale bescherming te laten indienen gebruiken ten einde jullie recht op opvang, dan wel jullie verblijf op het Belgisch grondgebied, te verlengen.

Wat betreft de interesse van uw broer [H.] en zus [R.] in een andere religie, dient te worden vastgesteld dat ze niet hebben kunnen overtuigen hierdoor in Irak problemen te ondervinden. De kennis van uw zus wat betreft dit andere geloof is immers dermate ontoereikend dat hier geen geloof aan kan worden gehecht. Ze noemt zelfs nergens de volledige naam van deze religie "Jehovah's getuigen". Ze verwijst enkel naar "Jehovah en Jezus". Ze verwijst naar het kruis als symbool binnen deze religie. Opmerkelijk genoeg wordt het symbool van het kruis binnen de organisatie van Jehovah's getuigen niet aanvaard. Verder beweert ze dat binnen dit geloof zowel Pasen als Kerstmis en de geboorte van Jezus wordt gevierd (CGVS X p.9-10). Nochtans worden deze feesten binnen deze religie helemaal niet gevierd (zie informatie die aan het administratieve dossier werd toegevoegd). Ze weet wel iets over deze religie te vertellen en er kan dus worden aangenomen dat ze werkelijk in contact is gekomen met mensen van deze religie, doch uit haar verklaringen blijkt niet dat ze hierdoor een ingrijpende verandering in haar leven is aangegaan. Wanneer haar gevraagd wordt naar haar religie antwoordt ze in eerste instantie immers spontaan dat dit de sjiietische islam is (CGVS X p.5). Wanneer haar de vraag gesteld wordt of ze er ooit aan dacht om zich te bekeren tot die andere religie, beweert ze dat ze dit later misschien wel zou willen doen, maar dat ze er tot op heden nog geen stappen toe ondernam. Ze twijfelt nog en zegt dat ze nog niet alles over de Bijbel weet, dat ze nog dingen zal lezen en dan later misschien wel zal zien (CGVS X p.9). Ze kan daarenboven niet specificeren met wie concreet ze problemen zou ondervinden in Irak omwille van haar interesse in een ander geloof. Ze komt niet verder dan te stellen dat het met milities zou zijn. Ze weet echter niet welke milities er zoal in Irak actief zijn (CGVS X p.11-12). Er is tot op heden bovendien ook niemand in Irak op de hoogte van haar mogelijke interesse in dit geloof (CGVS X p.12). Bovenstaande vaststellingen laten dan ook niet toe geloof te hechten aan haar bewering dat ze in Irak problemen zou kunnen ondervinden omwille van haar interesse in dit geloof. Pas nadat jullie advocaat ernaar vroeg wees uw broer tevens nog op zijn interesse in een andere religie. Zijn kennis hieromtrent is echter nog ontoereikender, waardoor hier geen enkel geloof aan kan worden gehecht. Hij geeft niet de naam van deze religie. Noch kan hij zeggen hoe de daarin aanbeden God genoemd wordt. Hij slaagt er ook niet in namen te geven van andere personen die in de Bijbel worden

vermeld, noch kan hij iets vertellen over de verhalen hierin. Ook weet hij niet of ze bepaalde feestdagen vieren. Als hem gevraagd wordt wat hij leuk vindt aan die religie, antwoordt hij dat hij het leuk vindt om andere culturen te leren kennen (CGVS X p.8-9). Uit zijn verklaringen blijkt dus niet dat hij hierdoor een ingrijpende verandering in zijn leven is aangegaan. Wanneer hem de vraag gesteld wordt in welke God hij gelooft geeft hij aan dat dit 'Allah' is (CGVS X p.9). Niets wijst er dus op dat hij er ooit aan dacht zich tot die andere religie te bekeren. Bijgevolg kunnen hier bij eventuele terugkeer naar Irak dan ook geen problemen uit voortvloeien.

Het feit dat uw zus bij terugkeer naar Irak een hoofddoek en andere traditionele kledij zou moeten dragen, is onvoldoende ernstig om te kunnen spreken van vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin (CGVS X p.8). Het loutere feit dat ze zich in het openbaar zou dienen te conformeren aan de dominante cultuur, wat bepaalde restricties inhoudt, zoals het volgen van een aantal aldaar gangbare kledingvoorschriften en het zich onthouden van bepaalde activiteiten, is onvoldoende zwaarwichtig om te kunnen worden beschouwd als vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin of als ernstige schade in de zin van de definitie van subsidiaire bescherming. Dergelijke gevraagde aanpassingen maken op zich geen inbreuk uit op fundamentele grondrechten en vrijheden en kunnen dan ook niet als onoverkomelijk worden beschouwd. Uw vader geeft daarenboven ook toe dat niet alle meisjes in Irak een hoofddoek dragen (CGVS X p.8). Er kan ook worden geoordeeld dat het gaatje in het oor van uw broer [H.] hem geen onoverkomelijke problemen zal opleveren. Allereerst dient te worden gewezen op het feit dat hij slechts elf jaar oud is. Als hij er geen ooring in draagt, zal het waarschijnlijk zelfs niet opvallen dat hij een gaatje in zijn oor heeft. In ieder geval, de bewering van uw vader dat uw stamleden of milities omwille hiervan zijn oor zouden afsnijden is buiten proportioneel en wordt op generlei wijze gestaafd. Uw vader verwijst hiervoor weliswaar naar iets wat hij op Facebook zag over een jongen die omwille van deze reden zou zijn kaal geschoren en waarvan de vingers werden gebroken. Hoe die jongen heette kan hij echter niet zeggen, noch weet hij wie erachter zat. Deze Facebookpost legt hij trouwens ook niet voor (CGVS X p.10).

Daarnaast verwijst uw zus naar het feit dat in Irak meisjes reeds vanaf hun eerste maandstonden dienen te huwen (CGVS X p.8, 10). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en dewelke aan het administratieve dossier werd toegevoegd blijkt echter dat de huidige Iraakse wetgeving een legaal huwelijk pas toelaat vanaf de leeftijd van achttien jaar, in bepaalde urgente gevallen zou dit reeds vanaf het vijftiende levensjaar worden toegestaan. Hiervoor zou dan wel het akkoord moeten worden gegeven door de wettelijke voogd. Wanneer gevraagd wordt of er al concrete plannen werden gemaakt met betrekking tot een huwelijk voor uw zus, antwoordt uw vader dat er wel degelijk iemand door uw stamleden zou zijn uitgezocht voor haar. De naam van deze persoon kan hij echter niet geven. Er is nog geen concrete huwelijksdatum afgesproken, noch is er een afspraak gemaakt over een eventuele bruidsschat. Bovendien koppelt uw vader ook het feit dat uw zus door uw stamleden zou worden uitgehuwelijkt aan de problemen die ontstonden door de werkzaamheden van zijn broer [W.] (CGVS p.8-9, 11-13). Zoals reeds werd aangehaald heeft uw vader deze problemen niet aannemelijk kunnen maken in zijn verzoek. Ze slagen er dus niet in op doorslaggevende wijze te overtuigen dat uw zus werkelijk het risico zou lopen op jonge leeftijd gedwongen te worden te huwen in Irak.

Dat u en uw tweelingbroer in Irak problemen zouden ondervinden omwille van jullie geboorte in België, kan niet overtuigen. Uw vader beweert dat jullie om die reden door milities als vijand zullen worden beschouwd, aangezien België gezien wordt als lid van de Europese vereniging en dus als vechtend tegen de milities daar. Als uw vader wordt gevraagd waaruit hij dit afleidt, verwijst hij naar het nieuws. Echter, hij slaagt er niet in hier concrete voorbeelden van te geven of meer uitleg over te geven. Hij heeft hier bij navraag zelfs niet over gehoord (CGVS p.6-7). Het blijft dus een blote bewering die hij op generlei wijze weet te staven.

Ook dat jullie geen nationaliteit zouden hebben aangezien jullie in België werden geboren, kan tevens niet worden hardgemaakt. Uw ouders lieten simpelweg na jullie te registeren bij de Iraakse ambassade. Uw vader beweert dat dit niet mogelijk was omwille van de redenen waarom hij oorspronkelijk Irak verliet (CGVS p.4-5). Zoals hierboven reeds werd opgemerkt slaagde uw vader er niet in deze problemen aannemelijk te maken. Uit informatie die aan het administratieve dossier werd toegevoegd blijkt overigens dat volgens de Iraakse wetgeving een kind dat wordt geboren uit een Iraakse vader en/of moeder automatisch als Iraaks wordt beschouwd.

Uw vader verwijst tevens naar ontvoeringen die willekeurig plaatsvinden in Irak (CGVS X p.6-7). Dit is echter een te algemeen gegeven en wijst niet op een persoonlijke gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie.

Wat betreft uw broer [H.] die amper nog Arabisch spreekt, dient te worden opgemerkt dat dit element geen uitstaans heeft met uw asielmotieven en geenszins van die aard is om een ander licht te werpen op bovenstaande bevindingen. Het kan ook niet onmogelijk zijn om, met de hulp van jullie ouders, zich deze taal opnieuw eigen te maken. Dit ressorteert niet onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie en evenmin onder het toepassingsgebied van de regelgeving inzake de subsidiaire bescherming (CGVS X p.8).

De voorgelegde geboorteakte kan bovenstaande appreciatie niet wijzigen. Ze vormt immers enkel een indicatie met betrekking tot uw identiteit, dewelke hier niet ter discussie staat.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van maart 2019, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_security_situation_20190312.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het geweld in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren de veiligheidssituatie in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad te worden beoordeeld. Dit gebied omvat de hoofdstad Bagdad en het omliggende gebied, inclusief Tarmia, Taji, Abu Ghraib, Sabaa al-Bour, Mahmudiya, Yusufiya en Latifiya.

Op 9 december 2017 verkondigde de toenmalige eerste minister al-Abadi dat het laatste stukje ISIL-territorium op Iraaks grondgebied was veroverd, en dat hiermee een einde was gekomen aan de grondoorlog tegen de terreurorganisatie. De herovering van gebieden bezet door ISIL had een duidelijk voelbare impact op de veiligheidssituatie in Irak in het algemeen en de provincie Bagdad in het bijzonder. Het aantal dodelijke burgerslachtoffers is vanaf 2017 sterk beginnen dalen. In november 2018 rapporteerde UNAMI dat het aantal slachtoffers in 2018 het laagste was in zes jaar tijd. Ook het aantal geweldincidenten is sinds de overwinning op ISIL over de hele lijn teruggelopen. Deze trend hield heel 2018 aan. Verschillende bronnen bevestigen een algemene daling van het aantal veiligheidsincidenten in 2018 in vergelijking met 2017.

Uit de beschikbare informatie blijkt voorts dat ISIL zijn activiteiten in Bagdad in 2018 teruggeschoefd heeft. ISIL bedient zich nog nauwelijks van gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen door guerrillastrijders met infanteriewapens, maar kiest momenteel bijna uitsluitend voor een strategie van terreur door bomaanslagen. Aanvallen waarbij militaire tactieken worden gehanteerd zijn uitzonderlijk. Er vinden nog nauwelijks door ISIL gepleegde zware aanslagen plaats. ISIL is echter nog steeds in staat om kleinschalige aanvallen uit te voeren. Naast aanvallen gericht op specifieke doelwitten, waaronder de Iraqi Security Forces (ISF), het leger, de politie, en Popular Mobilization Units (PMU), vinden ook kleinschaligere aanslagen plaats. Ondanks de omvangrijke veiligheidsmaatregelen van politie, leger en milities maken deze aanslagen nog altijd slachtoffers onder de burgerbevolking.

Het gros van het geweld dat er in Bagdad plaatsvindt is echter niet langer toe te schrijven aan ISIL. Anno 2018 is de belangrijkste trend in het geweld in Bagdad dat het bijna allemaal persoonlijk, doelgericht politiek of crimineel geweld betreft. Geweld tegen burgers wordt gebruikt om geld te verdienen, om personen die men als een buitenstaander, politieke tegenstander of behorend tot een andere etnie beschouwt weg te jagen. Dit geweld neemt de vorm aan van (politieke) intimidatie, afpersing, schietpartijen, berovingen, gewapende schermutselingen en doelgerichte moorden.

De hoofdstad en de hele provincie Bagdad bevinden zich onder controle van de Iraakse regering. De beveiliging van Bagdad geniet nog altijd een hoge prioriteit en een substantieel deel van het leger en de Federale Politie staat in voor de veiligheid van de hoofdstad. Het offensief dat ISIS sinds juni 2014 in Irak voert, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiitische milities geleid. Deze prominent aanwezige sjiitische milities - die officieel deel uitmaken van de Iraqi Security Forces en onder de paraplu van de Popular Mobilization Units (PMU) werken - staan mee in voor de veiligheidscontroles en de

ordehandhaving in Bagdad. Deze sjjiitische milities blijken op hun beurt evenwel, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk te zijn voor de meer individuele en doelgerichte vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Soennieten in Bagdad lopen een groter risico om slachtoffer te worden van sjjiitische milities dan sjjieten. Deze milities hebben door de militaire overwinning tegen ISIS verder aan invloed gewonnen, en wensen nu ook politiek kapitaal te slaan uit hun machtspositie. Zij zijn eveneens betrokken bij gewapende confrontaties tussen henzelf en de ISF. Dergelijke clashes vonden meerdere malen plaats in het centraal en oostelijk deel van Bagdad en wijzen op een mogelijke machtsstrijd tussen de Iraakse federale strijdkrachten (leger, federale politie, lokale politie) en PMU-troepen. De verschillende milities in Bagdad zijn ook verwickeld in een gewelddadige concurrentiestrijd waarbij ze elkaar bekampen.

Uit de beschikbare informatie blijkt derhalve dat een groot deel van het geweld dat er in de provincie Bagdad plaatsvindt, doelgericht van aard is.

Volledigheidshalve wijst het CGVS er op dat het EHRM in het arrest *J.K. and Others v. Sweden* van 23 augustus 2016 zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het EHRM stelde dat, niettegenstaande de veiligheidssituatie in Irak verslechterd is sinds juni 2014, er geen internationale rapporten zijn die het Hof doen concluderen dat de veiligheidssituatie in Irak zo ernstig is dat de terugkeer van een persoon een schending van artikel 3 EVRM inhoudt (*EHRM, J.K. and Others v. Sweden, Application no. 59166/12, van 23 augustus 2016, §110-111*). Daar de veiligheidssituatie sindsdien opmerkelijk verbeterd is, is deze beoordeling van het EHRM anno 2019 nog steeds geldig.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Als een uit Bagdad afkomstig Irakese verzoeker omwille van zijn of haar specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die dan ook verleend. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Bagdad in uw hoofd dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar Bagdad een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Bagdad. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofd omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat u geen eigen feiten hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor u rechtvaardigen.

Het verzoek om internationale bescherming van uw zus en broers wordt tevens niet-ontvankelijk verklaard.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister belast met Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker is het niet eens met de beslissing van de commissaris-generaal en de redenen die hij geeft. Hij heeft hiertegen een beroep ingediend. De redenen waarom verzoeker een beroep indient tegen deze beslissing, worden in het verzoekschrift uitgelegd. Het verzoekschrift werd opgesteld door de advocaat van verzoeker. Samengevat wordt in het verzoekschrift geargumenteed dat de commissaris-generaal zijn werk niet goed heeft gedaan.

Specifiek wordt in het verzoekschrift gesteld dat de commissaris-generaal volgende wetsbepalingen en rechtsbeginselen heeft geschonden: de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), het zorgvuldigheidsbeginsel, de materiële motiveringsplicht, het redelijkheidsbeginsel, de artikelen 3 en 13 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: het EVRM) en het beginsel van het belang van het kind.

In het verzoekschrift kan volgende algemene toelichting worden gelezen:

“4.1.

Er kan waargenomen worden dat de motivering van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen niet draagkrachtig kan zijn en niet gebaseerd is op een zorgvuldige voorbereiding en tevens geen rekening houdt met de belangen van de minderjarige.

4.2.

De bestreden beslissing is kennelijk onzorgvuldig.

Het zorgvuldigheidsbeginsel kan omschreven worden als een algemeen beginsel van behoorlijk bestuur dat de overheid verplicht zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat alle feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk geïnventariseerd en gecontroleerd worden en medegedeeld.

Op deze wijze moet de overheid in staat zijn om met kennis van zaken te beslissen en de betrokken belangen zorgvuldig in te schatten en af te wegen.

Het zorgvuldigheidsbeginsel dringt zich bijgevolg op aan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

b)

De verzoeker kan hieraan nog toevoegen dat kinderen omwille van hun minderjarigheid, hun afhankelijkheid en hun relatieve onvolwassenheid, moeten kunnen genieten van specifieke waarborgen inzake de procedure en bewijslast om te verzekeren dat een rechtvaardige beslissing wordt genomen betreffende hun asielaanvraag.

Cf. UNHCR, Principes directeurs sur la protection internationale No. 8: Les demandes d'asile d'enfants dans le cadre de l'article 1A(2) et de l'article 1(F) de la Convention de 1951 et/ou son Protocole de 1967 relatifs au statut des réfugiés, 22 décembre 2009, HCR/GIP/09/08:

<http://www.unhcr.org/R/cRibin/>

taxis/vtx/refworld/rwmain/opendocpdf.pdf?reldoc=v&docid=4cced15c2:

« 65. En raison de leur jeune âge, de leur dépendance et de leur immaturité relative, les enfants doivent bénéficier de garanties spécifiques en matière de procédure et de preuve afin d'assurer la prise de décisions équitables sur leur demande de reconnaissance du statut de réfugié. »

4.3.

De vrees voor vervolging en kwetsbaarheid van het kind

Artikel 20 lid 3 van de herschikte kwalificatierichtlijn definieert kwetsbare personen als volgt :

« Bij de toepassing van dit hoofdstuk houden de lidstaten rekening met de specifieke situatie van kwetsbare personen zoals minderjarigen, niet-begeleide minderjarigen, personen met een handicap, ouderen, zwangere vrouwen, alleenstaande ouders met minderjarige kinderen, slachtoffers van mensenhandel, personen die lijden aan een geestesziekte en personen die foltering hebben ondergaan, zijn verkracht of aan andere ernstige vormen van psychologisch, fysiek of seksueel geweld blootgesteld zijn. »

Het BCHV stelde op dit punt dat :

« Cette même disposition impose aux états membres de prendre en considération en examinant et en décidant sur le bien-fondé des demandes d'asile la situation spécifique des personnes vulnérables, »

« dont les besoins particuliers ont été constatés après une évaluation individuelle de leur situation. »

Vrije vertaling :

« Dezelfde bepaling verplicht de lidstaten bij het analyseren en het nemen van een beslissing aangaande de gegrondheid van een asielaanvraag, rekening te houden met de specifieke situatie van kwetsbare personen. »

« waarvan de specifieke noden geconstateerd zijn na een individuele evaluatie van hun situatie » en verder dat :

De herschikte Kwalificatierichtlijn preciseert niet wat deze « specifieke noden » zijn. De afwezigheid van duiding toont ons inziens het veelvuldig aantal situaties aan van specifieke kwetsbaarheid en de verplichting om deze op individuele wijze te beoordelen.

Rekening houden met de kwetsbaarheid kan niet voldaan worden door een voorafgaandelijke definitie van algemene categorieën van kwetsbare profielen.

Ze dient aangepast te worden aan de resultaten van de individuele evaluatie.

Voor elk kind moeten de specifieke noden gedetermineerd worden in functie van zijn of haar specifieke individuele situatie.

Dat het Commissariaat- Generaal hieromtrent enkel een loutere standaardmotivering behelst door te stellen dat er rekening werd gehouden met verzoekers jeugdige leeftijd en maturiteit en er een gehoor werd afgenomen door een gespecialiseerde protection officer.

Dat het Commissariaat- Generaal echter onvoldoende de specifieke situatie van minderjarige verzoeker in rekening heeft genomen."

Over de nieuwe eigen elementen van verzoeker wordt het volgende toegelicht:

"- 4.4.1.

Verzoeker diende een verzoek om internationale bescherming in eigen naam, en dit omwille van eigen, persoonlijke elementen die zij aanhaalt als vrees voor vervolging bij terugkeer naar Irak.

Het Commissariaat- Generaal ontkent dit ook niet:

In dit geval blijkt uit het administratief dossier dat uw verzoek om internationale bescherming deels berust op dezelfde gronden die uw vader aanhaalde ter staving van zijn verzoek, waarvoor de beslissing definitief is. (...)"

Hoewel de vader van verzoeker inderdaad aanhaalde dat zijn problemen nog steeds van toepassing zijn, blijkt wel dat er duidelijk nieuwe, eigen en persoonlijke elementen aanwezig zijn in het dossier.

Het Commissariaat- Generaal houdt hier echter onvoldoende rekening mee.

- 4.4.2.

Dat het Commissariaat- Generaal ook twijfelt aan de oprechtheid van verzoekers vraag om internationale bescherming, kan ook niet aanvaard worden.

Het CGVS stelt dat het opmerkelijk is dat verzoekers ouders geen nieuw verzoek om internationale bescherming hebben ingediend in hun eigen naam.

Het CGVS oordeelt dat omdat een deel van de motieven van verzoeker overeen komen met haar ouders en zij geen nieuwe aanvraag indienen, dit de algemene geloofwaardigheid onderuit haalt.

Echter kan dit niet aanvaard worden.

Het is niet omdat verzoekers vader stelt dat zijn problemen in Irak nog steeds actueel zijn, dat hiermee de geloofwaardigheid van de problemen van verzoeker ondermijnt wordt.

Deze stelling houdt geen steek. Meer zelfs. Dit getuigt van een vooringenomenheid van het CGVS.

Dat uit het verzoek om internationale bescherming wel degelijk blijkt dat verzoeker nieuwe, eigen en persoonlijke elementen aanhaalt die een risico op vervolging in haar land van herkomst kunnen teweeg brengen.

Zijn geloofwaardigheid wordt op geen enkel moment onderuit gehaald, noch toont dit aan dat verzoekers vrees niet aannemelijk zou zijn.

Dat dit getuigt van een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel.

De bestreden beslissing dient vernietigd te worden.

- 4.4.3.

Verzoekers vader haaide aan dat zijn kinderen een nieuwe interesse hebben in een nieuwe religie, met name het geloof in de getuigen van Jehova.

Tegenpartij stelt echter dat de kennis van verzoekers zus [R.] en broer [H.] ontoereikend is om te kunnen stellen dat hier enig geloof aan gehecht kan worden.

Dat verzoeker uiteraard ernstig gegriefd is door deze beslissing.

Zo verklaarde ook verzoekers vader hierover tijdens het persoonlijk onderhoud van verzoeker:

Zo verklaarde verzoeker dit ook tijdens haar persoonlijk onderhoud:

"Over de religie; daar nog iets meer over te vertellen?"

Ik ben geen strenge, mijn kinderen gaan naar de kerk, zoon en dochter, komen mensen bij ons elke zondag, ik kom nooit tussen. Dochter zegt kijk naar hun religie en naar jullie, hun religie gaat over liefde, genade, terwijl bij jullie is allemaal over hoofddoeken en strenge regels.

Zoon is nog jong. Toch zegt hij laat me met rust, mijn leven op eigen manier bouwen.

Een van de christenen die bij ons komt heeft mijn dochter geholpen. Dochter heeft haar asielprobleem voorhen uitgelegd, ze hebben een brief voor gestuurd."

(zie notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 16/05/2019)

Dat uit de lezing van de persoonlijke notities wel degelijk blijkt dat er sprake is van een interesse in een nieuwe religie in hoofde van verzoekers.

Dat verzoekers inhoudelijke kennis ontoereikend is volgens het Commissariaat- Generaal kan niet aanvaard worden. Verzoekers zijn nog minderjarig. [R.] is 15 jaar, [H.] is 11 jaar.

Verzoeker is ook steeds aanwezig als de getuigen van Jehova langskomen op zaterdag. Verzoeker zal dus opgroeien in een totaal andere omgeving, met name de christelijke gemeenschap.

Dat het Commissariaat- Generaal niet de nodige zorgvuldigheid heeft getoond bij de benadering van het dossier.

- 4.4.4.

Dat desondanks zijn minderjarige leeftijd, verzoekers zus en broer toch bepaalde zaken al konden aantonen.

Om echter te stellen dat verzoekers vrees hierdoor niet aannemelijk is, kan niet aanvaard worden.

Dat gelet op zijn jeugdige leeftijd niet verwacht kan worden dat zij plots een dermate kennis kunnen voorleggen, terwijl zij nog steeds aan het onderzoeken zijn naar wat hun mening de beste religie is.

Verzoeker wenst te benadrukken dat zijn broer en zus een zeer intens contact hebben met deze mensen.

Verzoeker kan hier ook de nodige stavingstukken van voorleggen.

Zo legt hij verscheidene foto's neer van zijn familieleden tijdens de vergaderingen met de getuigen van Jehova, alsook foto's van hun studiemateriaal.

(zie stuk 2)

Dat uit de bestreden beslissing blijkt dat er geen rekening werd gehouden met het kwetsbaar profiel van verzoeker als minderjarige, en dat het Commissariaat- Generaal niet met de nodige zorgvuldigheid zijn profiel als minderjarige met een familie die interesse toont in een andere religie dan Islam.

Dat verzoeker wel degelijk een vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 Vw heeft kunnen aannemelijk maken.

Dat verzoeker hierom had dienen erkend te worden als vluchteling en ondergeschikt het dossier dient teruggestuurd te worden naar het CGVS voor verder degelijk onderzoek.

Dat hierdoor anders een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel zich opdringt.

4.5.

Aangaande de vrees van verzoekers zus om uitgehuwelijkt te worden in Irak

Verzoekers zus verklaarde dat zij een vrees heeft om uitgehuwelijkt te worden aan stamleden wegens de stammentradities.

Het Commissariaat- Generaal oordeelde echter dat haar vrees hieromtrent niet aannemelijk heeft kunnen maken.

Verzoekende partijen zijn ernstig gegriefd door deze beslissing.

- 4.5.1.

Verzoekers zus heeft wel degelijk een reële vrees om uitgehuwelijkt te worden bij terugkeer naar Irak.

Zij verklaarde hieromtrent het volgende tijdens haar persoonlijk onderhoud:

"Je zei ook iets van trouwen.

Ja, op bepaalde leeftijd, als vrouw regels, maandstonden krijgt, dan moet trouwen als nu naar Irak ga, en man komt, dan vraagt aan ouders, maar vader kon niet ja of neen zeggen, ligt aan grote familie, niet aan vader.

Op welke leeftijd dienen meisjes in Irak gewoonlijk te huwen?

Tijdens maandstonden, als haar regels krijgt.

Zijn voor jou al specifieke plannen gemaakt met wie en wanneer je zou moeten huwen?

Neen, nu niet, maar als naar Irak terugga, moet dat. Zeker niet leuk zo op jonge leeftijd.

Waarom denk je dat dit met jou zou gebeuren?

Omdat het zo is bij alle meisjes, dat is zo de cultuur in Irak.

Zoals mijn nicht is 14 jaar, ze is getrouwd met jongen van 25 jaar, ze is nu 17 en heeft twee zonen."

- 4.5.2.

Zoals verzoekers zus ook al benadrukte, is het niet haar vader die de toestemming dient te geven, doch de stam heeft hier het laatste woord.

Dit wordt ook bevestigd in actuele informatie over gedwongen huwelijken in Irak:

"(...)

Iraqi society remains largely conservative, bound by tribal traditions and religious customs practised from its sprawling capital Baghdad to far-flung rural provinces.

In the country of nearly 40 million, clan names can carry weight in securing work, a spouse and even votes.

They often trump government institutions; as tribes look to their own mediation methods to resolve disputes instead of the official court system."

(zie bijlage, stuk 3)

Dat de vrees van verzoekers zus hiervoor niet uit de lucht komt vallen. Zo verklaarde zij tijdens haar persoonlijk onderhoud dat zij een nicht heeft in Irak die hetzelfde heeft moeten meemaken:

"Waarom denk je dat dit met jou zou gebeuren?

Omdat het zo is bij alle meisjes, dat is zo de cultuur in Irak.

Zoals mijn nicht is 14 jaar, ze is getrouwd met jongen van 25 jaar, ze is nu 17 en heeft twee zonen."

Verzoekers kunnen dit ook aantonen. Zij zullen de huwelijksakte van hun nicht bezorgen ter staving van de verklaringen van zijn zus.

Dat bij terugkeer naar Irak, verzoekers zus een vogel voor de kat is. De traditionele stamleden zullen oordelen dat zij dient te huwen, met of zonder toestemming van haar vader.

Het Commissariaat- Generaal kan zich niet verschuilen achter een loutere standaardmotivering dat de legale leeftijd om te huwen in Irak 18 jaar is. Dit is geen gedegen onderzoek, mede gelet op het kwetsbaar profiel van verzoekers als minderjarigen.

Dat dit een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel impliceert.

Dat het Commissariaat- Generaal hier grondiger onderzoek naar had dienen te verrichten, gelet op de minderjarigheid van verzoekers.

4.6.

Geen rekening met het hoger belang van het kind

Artikel 3.1. van het Kinderrechtenverdrag voorziet dat :

"Bij alle maatregelen betreffende kinderen, ongeacht of deze worden genomen door openbare of particuliere instellingen voor maatschappelijk welzijn of door rechterlijke instanties, bestuurlijke autoriteiten of wetgevende lichamen, vormen de belangen van het kind de eerste overweging. "

Artikel 24.2 van het Handvest van de grondrechten van de EU bepaald tevens dat :

"Bij alle handelingen in verband met kinderen, ongeacht of deze worden verricht door overheidsinstanties of particuliere instellingen, vormen de belangen van het kind een essentiële overweging."

Artikel 22bis, lid 4 van de Grondwet voorziet dat :

"Het belang van het kind is de eerste overweging bij elke beslissing die het kind aangaat. "

Het Grondwettelijk hof heeft in zijn arrest nr. 30/2013 van 7 maart 2013 herhaalt dat :

"artikel 22bis van de Grondwet, in samenhang gelezen met artikel 3, lid 1, van het Verdrag inzake de rechten van het kind om, bij het afwegen van de op het spel staande belangen, een voorrangspositie toe te kennen aan het belang van het kind"

De bepaling van artikel 57/1, § 4 Vreemdelingenwet luidt als volgt :

" § 4. Het hoger belang van het kind is een doorslaggevende overweging die de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen moet leiden tijdens het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming."

Ook het artikel 14 van het Koninklijk besluit tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, voorziet in lid 4, dat :

"Het hogere belang van het kind is een doorslaggevende overweging die de Commissaris-generaal en zijn ambtenaren moeten leiden tijdens het onderzoek van de asielaanvraag."

Uit het geheel van deze bepalingen blijkt dat de analyse van de nood aan bescherming plaats dient te vinden rekening houdend met de specifieke situatie van kwetsbare kinderen en het hoger belang van het kind.

Het is duidelijk dat het in het hogere belang van de verzoeker is dat hij kan opgroeien in een voor hem veilige omgeving, zonder het risico te lopen het slachtoffer te worden van geweld.

Bijgevolg dient de bestreden beslissing minstens vernietigd te worden teneinde de Commissaris-generaal te bevelen de verzoeker te horen rekening houdende met zijn leeftijd, maturiteit en kwetsbaarheid."

Over de subsidiaire beschermingsstatus wordt uiteengezet:

“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen concludeert dat aan verzoeker niet de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend, aangezien er enkel de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend indien er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) Vreemdelingenwet.

Verzoeker kan het niet eens zijn met de motivering van de bestreden beslissing.

Er dient onderstreept te worden dat de Commissaris-generaal niet betwijfelt dat de verzoeker wel degelijk afkomstig is uit Bagdad.

In de motivering van zijn beslissing beoordeelt de Commissaris-generaal dan ook de veiligheidssituatie in Bagdad.

4.7.1

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoeien op een correcte feitenvinding.

Uit het verder uiteengezette zal blijken dat het Commissariaat-generaal niet op basis van een correcte feitenvinding, rekening houdend met alle elementen eigen aan het dossier en de meest recente informatie tot haar conclusie is gekomen.

De beslissing zal bijgevolg hervormd, dan wel vernietigd moeten worden.

4.7.2

Luidens art. 48/4 van de Vreemdelingenwet wordt de subsidiaire beschermingsstatus toegekend wanneer er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer een burger naar zijn land van herkomst terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade. Ernstige schade bestaat luidens art. 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet uit een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Het Commissariaat-generaal houdt bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak rekening met de "EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van maart 2019".

Het Commissariaat-generaal betwist niet dat er actueel in Irak sprake is van een binnenlands gewapend conflict.

Het Commissariaat-generaal stelt evenwel dat de mate van willekeurig geweld, rekening houdend met diverse objectieve elementen, niet volstaat om te besluiten tot een uitzonderlijke situatie waarbij er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat de verzoeker een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bedoeld door art. 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker is door deze onbegrijpelijke en onrechtvaardige beoordeling ernstig gegriefd.

4.7.3

Het Commissariaat-generaal erkent in haar beslissing dat het geweld in de provincie Bagdad hoofdzakelijk de vorm aanneemt van terreuraanslagen door IS enerzijds, en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds.

Toch meent de Commissaris-Generaal onterecht dat verzoeker geen nood heeft aan de subsidiaire beschermingsstatus.

4.7.4

Hoewel de Commissaris-Generaal erkent dat de situatie in Bagdad precair blijft, meent zij toch dat in hoofde van asielzoekers uit Bagdad er geen nood is aan de subsidiaire bescherming vanwege de algemene veiligheidssituatie.

Uit onderstaande uiteenzetting zal blijken dat deze motivering niet alleen niet afdoende is, maar bovendien soms flagrant foutief.

4.7.4.1.

Met betrekking tot het doorgaan van het openbare leven

De beslissing stelt dat Bagdad een functionerende grootstad is en dat het openbare leven niet is stilgevallen.

De afwezigheid van een openbaar leven is geen vereiste om te kunnen spreken van een 'ernstige bedreiging van het leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld' conform artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Dit is een bijkomende voorwaarde die het Commissariaat-generaal toevoegt aan de beoordeling van het artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bovendien dient vastgesteld dat het dagelijks publieke leven nooit is gestopt, zelfs niet in de meest gewelddadige periode van 2006 en 2007.

Huidig argument raakt bijgevolg kant noch wal om te motiveren dat er geen nood is aan de subsidiaire bescherming.

In 2014 en begin 2015 voerde het Commissariaat-generaal het algemeen beleid waarbij personen afkomstig van Bagdad asiel aanvroegen, wel in aanmerking kwamen voor de subsidiaire beschermingsstatus.

Toen vormde de verderzetting van het dagelijks leven geen enkel bezwaar voor het toekennen van de subsidiaire bescherming.

De bocht van 180 graden in het beleid van de Commissaris-generaal en de volledige willekeur die hierbij aan te pas lijkt te komen, is evident kennelijk strijdig met het zorgvuldigheidsbeginsel en redelijkheidsbeginsel.

Zonder enige verandering in de situatie meent de Commissaris-generaal dat dit nu plots een element vormt om te stellen dat er geen nood is aan de subsidiaire bescherming.

Indien de Commissaris-generaal meent dat er toch een verandering in Bagdad aanwezig is, die ook de verandering in haar beleid rechtvaardigt, dient ze dit uitgebreid te motiveren.

4.7.4.2

Met betrekking tot de vluchtelingenstroom in Bagdad

Verzoeker stelt zich de vraag waarom de Commissaris-generaal de gevolgtrekking maakt dat er geen nood is aan subsidiaire bescherming, omdat intern ontheemden hun eigen oorlogsgebied ontvluchten en in Bagdad terecht komen.

Immers blijkt juist dat ook de toestroom aan intern ontheemden voor bijkomende problemen zorgen en hieruit onmogelijk kan afgeleid worden dat er geen nood zou zijn aan subsidiaire bescherming.

4.7.4.3

Verder voegt de verzoeker ook nog actuele informatie toe aan huidige verzoekschrift waaruit de zeer precare veiligheidssituatie in Bagdad onomstotelijk blijkt.

a) De situatie is de laatste jaren, na de inval van terreurorganisatie IS in Irak in 2014, duidelijk verslechterd.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is.

Dit is een uiterst voorzichtige omschrijving voor een stad waar de voorbije jaren minstens enkele honderden burgerdoden per maand te betreuren vallen.

b) De situatie blijft ook verder verslechteren. Er vinden immers in Bagdad een ware golf van zware aanslagen plaats.

Publicaties in de media tonen ook aan hoe gevaarlijk de actuele situatie in Bagdad is.

Zo schrijft het OSAC Iraq 2019 Crime & Safety Report: Baghdad dat er nog steeds een kritieke toestand is in Bagdad als het gaat om terreur, waarbij telkens burgerslachtoffers te betreuren vallen:

"Since Iraq's declared victory over the Islamic State in Iraq and al-Sham (ISIS) in December 2017, there has been a sharp reduction in terror-related attacks against civilians and Iraqi Security Forces (ISF) within population centers. However, ISIS remains a significant threat to civilians and the newly-formed government.

Significant areas of northern and western Iraq still lay in ruins, and the ISF has shifted its focus to counter-terrorism and broader security operations to target these cells and networks."

Verder:

"There is serious risk from terrorism in Baghdad and Basrah. Foreign and indigenous terrorist groups remain capable of conducting deadly attacks throughout the country and continue to threaten expatriate personnel and visitors.

According to the UN, ISIS has killed more than 3,000 civilians and injured more than 4,600 people since 2017. While Iraq declared victory over ISIS in December 2017, and ISIS capabilities have severely degraded, ISIS fighters have gone underground and formed cells that still pose a danger throughout Iraq. These cells will continue with their attempts to carry out high-profile attacks on ISF personnel, GO! installations, and other soft targets in major population centers.

Terror attacks throughout Iraq will continue; some groups may be waiting on the completion of government formation to decide what entities to target. These attacks will seek to undermine the government's capability to provide security for Iraqi civilians and private interests."

(zie bijlage, stuk 4)

c) Bagdad blijkt nog steeds- ook in 2019- de meest vreselijke stad ter wereld te zijn om te wonen:

"At the other end of the table was the Iraqi capital, Baghdad, which, despite significant advances in security and healthcare, remained rock bottom, lagging behind Bangui in the Central African Republic and Sana'a in war-torn Yemen."

(zie bijlage, stuk 5)

Zelfs de Jemenitische stad Sanaa staat boven Bagdad!

d) Het moge duidelijk zijn dat Bagdad in elk geval een plaats is waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade.

Op grond van bovenstaande informatie blijkt duidelijk dat er sprake is van een willekeurig geweld in Bagdad en dat bij terugkeer verzoeker het gevaar loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) en c) van de Vreemdelingenwet.

4.7.3.

Het Commissariaat- Generaal motiveert aldus dat de loutere aanwezigheid van een persoon in Bagdad niet leidt tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

Zij motiveert dat verzoeker geen persoonlijke elementen aanhaalt die kunnen besluiten tot een andere beslissing:

"U laat na om bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Bagdad. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld."

Verzoeker is ernstig gegriefd door deze beslissing.

Verzoeker is minderjarige. Hij heeft een uiterst kwetsbaar profiel.

Dat uit de bestreden beslissing niet blijkt dat hiermee rekening werd gehouden.

Dat uit de uiteenzetting hierboven blijkt dat een minderjarige een kwetsbaar profiel heeft, wat de eerste overweging dient te zijn bij het nemen van een beslissing die betrekking heeft op de minderjarige.

De Vreemdelingenwet voorschrijft dit ook:

Artikel 57/1 § 4:

" Het hoger belang van het kind is een doorslaggevende overweging die de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen moet leiden tijdens het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming."

Dat geenzins uit de beslissing blijkt dat met deze persoonlijke omstandigheid van verzoeker als minderjarige rekening werd gehouden.

De bestreden beslissing dient aldus vernietigd te worden.

4.8.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat tegenpartij enkel rekening houdt met verzoekers verklaringen, doch volledig nalaat om verzoeker verklaringen te toetsen aan de huidige situatie in Irak.

Dit getuigt niet van zorgvuldig gedrag zoals het een administratieve dienst betaamt.

Uit het boven uiteengezette blijkt dat de bestreden beslissing de motiveringsplicht schendt, alsook het zorgvuldigheidsprincipe, het redelijkheidsbeginsel en evenredigheidsbeginsel, doordat niet alle feitelijkeheden in rekening werden gebracht."

2.2. Aan het verzoekschrift worden volgende nieuwe stukken gevoegd:

"2. Foto's tijdens vergaderingen met getuigen van Jehova ;

3. Nieuwsartikel: In Iraq, tribal traditions rob women, girls of rights ;

4. OSAC report Iraq 2019 ;

5. Nieuwsartikel The Telegraph, Reveled: 2019 best and worst cities to live in ;"

3. Beoordeling van de zaak

3.1. De Raad moet nu het beroep van verzoeker beoordelen. De Raad zal de zaak daarbij in zijn geheel opnieuw onderzoeken op basis van het rechtsplegingsdossier.

3.2. De commissaris-generaal steunt zijn beslissing op artikel 57/6, §3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet. Dit artikel is specifiek bedoeld voor beschermingsverzoeken die door minderjarige verzoekers worden ingediend nadat hun ouders al eerder een beschermingsverzoek indienden. Dit artikel laat toe dat de commissaris-generaal zulk beschermingsverzoek 'niet-ontvankelijk' verklaart wanneer de minderjarige verzoeker geen eigen feiten aanhaalt die een apart beschermingsverzoek rechtvaardigen.

De commissaris-generaal zal eerst nagaan of de minderjarige verzoeker andere feiten aanhaalt dan die feiten die zijn ouders reeds eerder aanhaalden in het kader van hun beschermingsverzoeken alsook

nagaan of deze eigen feiten van die van die aard zijn dat zij een beschermingsverzoek, apart van de ouders van de minderjarige verzoeker, rechtvaardigen (*Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001,108*). Pas wanneer de commissaris-generaal vaststelt dat verzoeker eigen feiten aanhaalt die een apart beschermingsverzoek rechtvaardigen, zal hij overgaan tot een inhoudelijk onderzoek ervan.

3.3. Het beschermingsverzoek van verzoeker steunt voor een deel op dezelfde vluchtmotieven die zijn ouders aanhaalden in het kader van hun beschermingsverzoeken van 21 augustus 2015, met name problemen met het Mehdi-leger omwille van de werkzaamheden van de broer van verzoekers vader voor een Amerikaanse organisatie. Deze vluchtmotieven werden al eerder als niet geloofwaardig en niet actueel beoordeeld door de commissaris-generaal en de Raad. Bijgevolg maakt de minderjarige verzoeker, op basis van dezelfde vluchtmotieven als zijn ouders, evenmin aannemelijk dat hij om deze redenen nood heeft aan bescherming. Verzoeker brengt in zijn verzoekschrift geen elementen aan die de Raad hierover anders doen oordelen.

3.4. Verzoeker benadrukt in zijn verzoekschrift dat hij in het kader van zijn beschermingsverzoek ook eigen, persoonlijke elementen heeft aangehaald.

De Raad stelt vast dat de feiten waarnaar verzoeker verwijst, in wezen feiten zijn eigen aan zijn zus en oudste broer.

Deze feiten werden door de commissaris-generaal onderzocht in het kader van de beschermingsverzoeken van verzoekers zus en oudste broer. De commissaris-generaal verklaarde deze verzoeken van de zus en oudste broer niet-ontvankelijk omdat zij geen eigen feiten aanhaalden die een afzonderlijk onderzoek rechtvaardigen.

3.5. Wat betreft de interesse in een nieuwe religie, feiten die eigen zijn aan verzoekers zus en oudste broer, kan de Raad hier volstaan met een verwijzing naar wat hij reeds heeft geoordeeld in het arrest nr. X van 10 juli 2020 met betrekking tot het beroep van verzoekers zus:

“9. De minderjarige verzoekster heeft tijdens haar gehoor bij het CGVS verklaard dat zij interesse heeft in een nieuwe religie, dit is het geloof in de getuigen van Jehovah. Om deze reden vreest zij vervolging in Irak.

Het hebben van een godsdienst kan inderdaad een reden voor vervolging zijn en kan aanleiding geven tot het verlenen van bescherming (zie de definitie van vluchteling in artikel 1 van het VN Vluchtelingenverdrag van 1951, waar artikel 48/3, § 1 van de Vreemdelingenwet naar verwijst).

Wat onder de vervolgingsgrond ‘godsdienst’ wordt begrepen, wordt nader omschreven in artikel 48/3, § 3, b) van de Vreemdelingenwet. Verder heeft Hof van Justitie in een arrest geoordeeld dat de bescherming die onder het Unierecht op basis van de vervolgingsgrond ‘godsdienst’ wordt geboden zowel persoonlijk als gemeenschappelijk gedrag omvat dat iemand voor zichzelf als noodzakelijk acht. Het moet dan wel gaan om gedrag dat op een godsdienstige overtuiging is gebaseerd of dat door de geloofsleer wordt voorgeschreven, meer in het bijzonder dat door een godsdienstige overtuiging wordt bepaald, en dat bijzonder belangrijk is voor een iemand om zijn godsdienstige identiteit te behouden. (HvJ 5 september 2012,gevoegde zaken C-71/11 en C-99/11, Y. en Z., pt. 70-71).

Samengevat kan de Raad hieruit besluiten dat het begrip ‘godsdienst’ inhoudt dat iemand een bepaalde geloofsovertuiging heeft die zo fundamenteel is voor wie hij of zij is dat niet mag worden geëist dat hij of zij deze overtuiging opgeeft.

Uit haar verklaringen blijkt dat de minderjarige verzoekster in contact is gekomen met getuigen van Jehovah. De foto's van verzoekster tijdens vergaderingen met getuigen van Jehovah bevestigen dit (stuk 2 bij het verzoekschrift). De Raad betwist niet dat verzoekster, nadat ze door deze getuigen van Jehovah werd aangesproken bij de Carrefour, interesse heeft gekregen in heeft deze religie.

Het enkele feit dat verzoekster interesse heeft in een andere religie is echter niet voldoende om een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Verzoekster moet aannemelijk te maken dat zij door haar interesse ook een andere godsdienst heeft in de zin van artikel 48/3, § 3, b) van de Vreemdelingenwet, dit is een bepaalde geloofsovertuiging.

Het is dus aan verzoekster om aannemelijk maken dat zij door de godsdienst, de religie van de getuigen van Jehovah, is overtuigd en dat deze godsdienst een essentieel onderdeel is geworden van haar identiteit.

Verzoekster meent dat hierbij rekening moet worden gehouden met haar kwetsbaar profiel als minderjarige. De Raad wijst er niettemin op dat verzoekster ondertussen 15 jaar oud is en matuur genoeg om een eigen mening te hebben over haar religieuze overtuiging. Verzoeksters verklaringen zullen dan ook worden gezien in het licht van haar individuele situatie en persoonlijke omstandigheden.

Verzoekster verklaarde dat zij met de getuigen van Jehovah in aanraking is gekomen toen zij door hen werd aangesproken terwijl zij met haar broer boodschappen deed in de Carrefour. Deze getuigen van Jehovah vroegen haar of zij op een zaterdag op bezoek mochten komen (AD CGVS, stuk 6, gehoorverslag, p. 8-9). Hieruit blijkt dat haar interesse voor de getuigen van Jehovah niet het resultaat is van een eigen spirituele zoektocht of initiatief, maar eerder het gevolg van de bekeringsijver van deze religieuze gemeenschap.

Verzoekster verklaarde dat ze nu de bijbel volgt. Er werd haar gevraagd wat haar aanspreekt in de bijbel. Haar verklaringen, zelfs als de Raad rekening houdt met haar jeugdige leeftijd, blijven hierover oppervlakkig. Wat haar aantrekt zijn de “mooie woorden”, “die verhaaltjes”, “wat er later gaat gebeuren” zoals oude doden die opnieuw kunnen leven en dat het “gewoon leuk” is (ibid., p. 9). Dat verzoekster oprecht en innerlijk overtuigd is door bijbel en de daarin gelegen boodschap blijkt niet uit haar korte en algemene verklaringen. Ook op de terechtzitting slaagt verzoekster er niet in om meer doorleefde verklaringen af te leggen over wat haar aangrijpt in de religie van de getuigen van Jehovah.

Hoewel verzoekster vertelde dat zij op zaterdag bezoek krijgt van de getuigen van Jehovah en dat zij zondag de vergaderingen bijwoont, is haar kennis over deze religie heel beperkt. Deze vaststelling blijft overeind, zelf als er rekening wordt gehouden met verzoeksters jeugdige leeftijd.

Zo kent verzoekster niet de volledige naam van deze religie “Jehovah’s getuigen”; zij verwijst enkel naar “Jehovah en Jezus”. Verzoekster duidt het “kruisje van Jezus” aan als een symbool van deze religie terwijl getuigen van Jehovah het symbool van het kruis niet aanvaarden. Verzoekster verklaarde verder dat zowel Pasen als Kerstmis en de geboorte van Jezus worden gevierd, maar deze feesten worden binnen de religie van de getuigen van Jehovah helemaal niet gevierd (zie AD CGVS, stuk 6, gehoorverslag, p. 9-10; en stuk 16, map met ‘landeninformatie’).

Dit alles is elementaire kennis over de getuigen van Jehovah. Verzoekster heeft deze basiskennis niet. Verzoekster beweert dat zij regelmatig en actief deelneemt aan de bijeenkomsten van deze geloofsgemeenschap en intens contact heeft met deze getuigen van Jehovah. Niettemin hebben deze regelmatige contacten niet geleid tot een bijzondere kennis van de godsdienst. De enkele foto’s die verzoekster voorlegt in stuk 2, leiden niet tot een ander besluit.

Verder blijkt uit haar verklaringen dat verzoekster zichzelf nog niet ziet of identificeert als een getuige van Jehovah. Wanneer verzoekster wordt gevraagd wat haar religie is, duidt zij zichzelf spontaan aan als een sjitische moslima, ook al volgt ze niet langer de ramadan of de cultuur (AD CGVS, stuk 6, gehoorverslag, p. 5-6). Wanneer verzoekster wordt gevraagd of zij er ooit aan denkt om zich te bekeren tot deze religie, verklaart zij dat misschien later wel te doen maar tot nu toe nog geen stappen te hebben ondernomen. Ze geeft verder aan te twijfelen tussen de bijbel en de islam. Zij geeft toe niet alles te weten over de bijbel, zegt dat ze hierover meer informatie wil lezen en dat ze later misschien wel zal zien (ibid., 9-10).

Verzoekster stelt in het verzoekschrift nog dat zij wel degelijk twijfelt om zich te bekeren, dat zij nog in een proces van verandering zit en dat zij nog niet volledig bekeerd is. Met dit betoog bevestigt verzoekster in haar eigen woorden dat haar interesse in de religie van de getuigen van Jehovah nog niet voor een ingrijpende verandering heeft gezorgd in de manier waarop zij zichzelf ziet en identificeert.

Rekening houdend met alles wat voorafgaat, besluit de Raad dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat haar interesse voor de getuigen van Jehovah verder gaat dan een gewone belangstelling voor een sociaal groepsgebeuren dat haar wellicht een gevoel van samenhang en ondersteuning geeft. Verzoekster toont niet aan dat er op dit moment sprake is van een diepe en oprechte geloofsovertuiging die een fundamenteel onderdeel is van wie zij is. Dit kan evenmin worden afgeleid uit een steunbrief van een Jehovah’s getuige die verzoekster bij het CGVS voorlegde. Er blijkt geen geloofsovertuiging die bijzonder belangrijk voor haar is om haar identiteit te behouden. Dit besluit strookt ook met haar jonge leeftijd. Verzoekster is immers nog volop bezig haar eigen identiteit te vormen, ook op godsdienstig vlak. Dit is eigen aan elke opgroeiende tiener. Verzoekster maakt evenwel niet aannemelijk dat zij daardoor gevisieerd zal worden bij terugkeer naar Irak. Evenmin zijn er aanwijzingen dat verzoekster bij terugkeer een godsdienstige overtuiging zal worden toegeschreven.

Verzoeksters verklaringen ter terechtzitting doen niet anders besluiten. Zij legt uit dat de vergaderingen tijdens de Covid-19-crisis via Zoom verder gingen en dat zij aan het "tweede niveau" mag beginnen. Het enkele gegeven dat verzoeksters lessen verder hebben plaatsgevonden en dat zij progressie maakt, toont op zich nog niet aan dat zij nu een oprechte geloofsovertuiging heeft verworven. De raadvrouw van verzoekster wijst er ook op dat er sinds het nemen van de bestreden beslissing een jaar verstreken is, maar reikt daarmee geen concrete elementen aan die een oprechte geloofsovertuiging aannemelijk maken.

Tenslotte betwist verzoekster de volgende bevindingen van de commissaris-generaal niet, met name dat zij niet kan verduidelijken met wie juist zij problemen zou hebben in Irak omwille van haar interesse in de bijbel; dat zij zeer op de vlakte blijft en enkel naar 'milities' verwijst maar niet weet welke milities er in Irak actief zijn en dat niemand in Irak op de hoogte is van haar interesse in de bijbel (AD CGVS, stuk 6, gehoorverslag, p. 11-12).

Bijgevolg toont verzoekster niet aan dat er sprake is van een eigen feit dat een apart onderzoek rechtvaardigt. Er blijkt niet dat de commissaris-generaal hier een verkeerde beoordeling heeft gemaakt."

De Raad kan tevens verwijzen naar wat hij reeds heeft geoordeeld in het arrest nr. X van 10 juli 2020 met betrekking tot het beroep van verzoekers oudste broer:

"9. Nadat zijn advocaat tijdens het gehoor er naar verwees, verklaarde verzoeker dat hij interesse heeft voor een nieuwe religie, dit is het geloof in de getuigen van Jehovah. Om deze reden vreest hij vervolging in Irak.

Het hebben van een godsdienst kan inderdaad een grond, dit is een reden, voor vervolging zijn en kan aanleiding geven tot het verlenen van bescherming (zie de definitie van vluchtelingen in artikel 1 van het VN Vluchtelingenverdrag van 1951, waar artikel 48/3, § 1 van de Vreemdelingenwet naar verwijst).

Wat onder de vervolgingsgrond 'godsdienst' wordt begrepen, wordt nader omschreven in artikel 48/3, § 3, b) van de Vreemdelingenwet. Verder heeft Hof van Justitie in een arrest geoordeeld dat de bescherming die onder het Unierecht op basis van de vervolgingsgrond 'godsdienst' wordt geboden zowel persoonlijk als gemeenschappelijk gedrag omvat dat iemand voor zichzelf als noodzakelijk acht. Het moet dan wel gaan om gedrag dat op een godsdienstige overtuiging is gebaseerd of dat door de geloofsleer wordt voorgeschreven, meer in het bijzonder dat door een godsdienstige overtuiging wordt bepaald en dat bijzonder belangrijk is voor een iemand om zijn godsdienstige identiteit te behouden. (HvJ 5 september 2012,gevoegde zaken C-71/11 en C-99/11, Y. en Z., pt. 70-71).

Samengevat kan de Raad hieruit besluiten dat het begrip 'godsdienst' inhoudt dat iemand een bepaalde geloofsovertuiging heeft die zo fundamenteel is voor wie hij of zij is dat niet mag worden geëist dat hij of zij deze overtuiging opgeeft.

Uit zijn verklaringen blijkt dat verzoeker in contact is gekomen met getuigen van Jehovah. De foto's van verzoeker tijdens vergaderingen met getuigen van Jehovah bevestigen dit (stuk 2 bij het verzoekschrift). De Raad betwist niet dat verzoeker, nadat hij en zijn zus door deze getuigen bij de Carrefour werden aangesproken, interesse heeft gekregen in heeft deze religie.

Het enkele feit dat verzoeker interesse heeft in een andere religie is echter niet voldoende om een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Verzoeker moet aannemelijk te maken dat hij door zijn interesse ook een andere godsdienst heeft in de zin van artikel 48/3, § 3, b) van de Vreemdelingenwet, dit is een bepaalde geloofsovertuiging.

Het is dus aan verzoeker om aannemelijk maken dat hij door deze godsdienst, de religie van de getuigen van Jehovah, is overtuigd en dat deze godsdienst een essentieel onderdeel is geworden van zijn identiteit.

Verzoekers verklaringen zullen worden gezien in het licht van zijn individuele situatie en persoonlijke omstandigheden. Verzoeker stelt terecht dat hierbij rekening moet worden gehouden met zijn jonge leeftijd.

Uit de verklaringen van verzoeker blijkt dat hij en zijn zus met de getuigen van Jehovah in aanraking zijn gekomen toen zij door hen werden aangesproken terwijl zij boodschappen deden in de Carrefour. Deze getuigen van Jehovah vroegen hen of zij op een zaterdag op bezoek mochten komen (AD CGVS, stuk

13, map met 'landeninformatie', gehoorverslag van zus R., p. 8-9). Hieruit blijkt dat de interesse van verzoeker en zijn zus voor de getuigen van Jehovah niet het resultaat is van een eigen spirituele zoektocht maar eerder het gevolg van de bekeringsijver van deze religieuze gemeenschap.

De Raad stelt vast dat de kennis van verzoeker over deze religie zeer beperkt is. Deze vaststelling blijft overeind, zelf als er rekening wordt gehouden met verzoekers jonge leeftijd.

Zo kan verzoeker de naam niet geven van de religie, hij kan ook niet vertellen hoe God wordt genoemd in deze religie, hij kan de namen niet geven van personen in de bijbel of verhalen vertellen uit de bijbel. Hij verklaart zelf dat hij deze altijd vergeet. Dat hij aandachtig luistert blijkt dus niet. Verzoeker weet niet of er bepaalde feestdagen in deze religie worden gevierd (AD CGVS, stuk 6, gehoorverslag, p. 8-9).

Dit alles is elementaire kennis over de getuigen van Jehovah. Ook van een zeer jonge verzoeker mag worden verwacht dat hij deze kennis heeft. Verzoeker heeft deze basiskennis niet. Verzoeker volhardt in de bewering dat hij elke zaterdag bezoek krijgt en elke zondag naar de vergadering gaat en dat hij een intens contact heeft. Dit heeft in elk geval niet geleid tot een bijzondere kennis van de religie van de getuigen van Jehovah. Omdat zijn kennis zo beperkt is, kan de Raad dit bovendien moeilijk geloven. Zo verklaarde verzoeker zelf op het CGVS dat hij niet altijd aanwezig is op de zaterdagbezoeken ("Maar ik ben er ook niet altijd bij."). De enkele foto's die verzoeker voorlegt in stuk 2, leiden niet tot een ander besluit.

Aan verzoeker werd gevraagd wat hij leuk vindt aan de godsdienst van de getuigen van Jehovah. Verzoeker verklaarde enkel dat hij het leuk vindt om andere culturen te leren kennen. Er werd hem ook gevraagd in welke god hij gelooft. Verzoeker verklaarde in Allah te geloven (ibid., p. 9). Uit de verklaringen van verzoeker blijkt niet dat hij oprecht en innerlijk gelooft in de religie van de getuigen van Jehovah. Zulks kan evenmin worden afgeleid uit een steunbrief van een Jehovah's getuige die verzoeker bij het CGVS voorlegde.

Verzoeker stelt in het verzoekschrift dat hij nog niet volledig bekeerd is, in een proces van verandering zit en dat hij aan het onderzoeken is wat de beste religie is. Met dit betoog bevestigt verzoeker in zijn eigen woorden dat zijn interesse in de religie van de getuigen van Jehovah nog niet voor een ingrijpende verandering heeft gezorgd in de manier waarop hij zichzelf ziet en identificeert.

Rekening houdend met alles wat voorafgaat, besluit de Raad dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat zijn interesse voor de getuigen van Jehovah meer is dan een gewone belangstelling voor een sociaal groepsgebeuren. Er is niets in verzoekers verklaringen of de stukken die hij voorlegt dat de Raad van een ander standpunt overtuigt.

Verzoeker klaagt aan dat er maar enkele vragen werden gesteld en dat niet werd doorgevraagd. De Raad meent dat er voldoende vragen werden gesteld en dat de antwoorden van verzoeker geen aanleiding gaven voor een verdere en diepgaandere vraagstelling. Bovendien blijkt uit het gehoorverslag dat verzoeker niet uit eigen beweging over zijn interesse in de getuigen van Jehovah vertelde. Het was zijn advocaat die verzoeker daartoe aanspoorde.

Verzoeker toont niet aan dat er heden sprake is van een diepe en oprechte godsdienstige overtuiging die een fundamenteel onderdeel is van wie hij is. Er blijkt geen geloofsovertuiging die bijzonder belangrijk voor hem is om zijn identiteit te behouden. Dit besluit strookt ook met zijn jonge leeftijd. Aangezien hij nog maar 11 jaar oud, is hij in beginsel nog te jong om zelf al een uitgesproken mening te kunnen hebben over het behoren tot een bepaalde religie. Verzoeker is immers nog volop bezig zijn eigen identiteit te vormen, ook op godsdienstig vlak. Dit is eigen aan elk opgroeiend kind. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat hij daardoor gevisieerd zal worden bij terugkeer naar Irak. Evenmin zijn er aanwijzingen dat verzoeker bij terugkeer een godsdienstige overtuiging zal worden toegeschreven.

Bijgevolg toont verzoeker niet dat er sprake is van een eigen feit dat een apart onderzoek rechtvaardigt. Er blijkt niet dat de commissaris-generaal hier een verkeerde beoordeling heeft gemaakt."

De bewering van verzoeker dat hij zal opgroeien in een totaal andere omgeving, met name de christelijke gemeenschap, omdat de getuigen van Jehovah op zaterdag langskomen, kan gelet op wat voorafgaat niet overtuigen. Verder maakt verzoeker niet aannemelijk, gelet op wat hierboven wordt besproken, dat hij vervolgd zal worden of gevisieerd zal worden omdat zijn zus en oudste broer interesse tonen in een andere religie dan islam.

3.6. Wat betreft de vrees dat zijn zus in Irak zal worden uitgehuwelijkt, kan de Raad hier volstaan met een verwijzing naar wat hij reeds heeft geoordeeld in het arrest nr. X van 10 juli 2020 met betrekking tot het beroep van verzoekers zus:

“10. Verzoekster vreest ook in Irak uitgehuwelijkt te worden aan stamleden in het kader van stammentradities.

Verzoekster verwijst naar stuk 3 bij het verzoekschrift dat volgens haar actuele informatie over gedwongen huwelijken in Irak bevestigt. Dit stuk 3 betreft enkel één nieuwsartikel dat handelt over stammentradities en religieuze gebruiken ten nadele van vrouwenrechten. Algemene informatie dat delen van de Iraakse samenleving conservatief en patriarchaal zijn, volstaat op zich niet om aannemelijk te maken dat verzoekster een risico loopt op een gedwongen huwelijk. Er blijkt immers uit de objectieve landeninformatie die in het administratief dossier is opgenomen, ook dat de huidige Iraakse wetgeving een legaal huwelijk pas toelaat vanaf de leeftijd van achttien jaar. In bepaalde dringende gevallen wordt een huwelijk al vanaf het vijftiende levensjaar toegestaan maar dan moet de wettelijke voogd hiermee wel akkoord gaan.

Verder moet ook rekening worden gehouden met de concrete situatie van verzoekster omdat haar vrees voor uithuwelijk op individuele basis moet worden beoordeeld.

Aan verzoeksters vader werd gevraagd of er concrete huwelijksplannen zijn voor verzoekster. Haar vader verklaarde dat er al iemand was uitgekozen door de stam maar hij kende de man niet en kon ook de naam niet geven. Er is geen concrete huwelijksdatum en geen afspraak over de bruidsschat. De vader gaf verder aan dat hij de naam van de huwelijkskandidaat niet kon geven omdat de stamoudsten hem geen details gaven zodat hij niet zou panikeren (AD CGVS, stuk 16, gehoorverslag van 16 mei 2019, p. 8-9 en 11-13). Deze uitleg overtuigt niet. De vader verklaarde immers ook dat verzoekster door de stam zal worden uitgehuwelijkt om een groot probleem in de familie op te lossen. De Raad neemt aan dat zulke boodschap van de stamoudsten op zich al vele vaders zou doen panikeren. De Raad ziet dan ook niet waarom de stamoudsten de vader niet evengoed de naam van huwelijkskandidaat zouden meedelen. Bovendien vertelde de vader van verzoekster dat het grote probleem in de familie verbonden is met de problemen die ontstonden door het werk van zijn broer W. voor een Amerikaanse organisatie. Zoals gezegd in punt 7, werd er door de commissaris-generaal en de Raad eerder al geoordeeld dat aan deze problemen niet konden worden geloofd.

Ter terechtzitting geeft de vader van verzoekster aan dat hij in 2003 met zijn echtgenote is getrouwd en dat zij voor elkaar gekozen hebben. De Raad neemt dan ook aan dat de ouders hetzelfde zouden kunnen beogen voor hun dochter, de minderjarige verzoekster. Gelet op deze concrete elementen, wordt met een verwijzing naar algemene landeninformatie over stamtradities, gedwongen huwelijken en kindhuwelijken, ook niet aannemelijk gemaakt dat de ouders van verzoekster niet in staat zouden zijn haar te beschermen tegen een uithuwelijking.

Alles samen genomen, besluit de Raad dat verzoekster niet op doorslaggevende wijze weet te overtuigen dat zij werkelijk het risico zou lopen om op jonge leeftijd gedwongen te worden uitgehuwelijkt in Irak. Bijgevolg toont zij niet aan dat er in haar geval sprake zou zijn van een eigen feit dat een apart onderzoek rechtvaardigt. Er blijkt niet dat de commissaris-generaal hier een foute beoordeling heeft gemaakt.”

3.7. De Raad stelt vast dat in het verzoekschrift verder geen kritiek wordt geleverd op de beoordeling van de commissaris-generaal voor wat betreft het dragen van een hoofddoek door verzoekers zus bij terugkeer naar Irak, het gaatje in het oor van zijn oudste broer, verzoekers geboorte in België en zijn gebrek aan nationaliteit, zijn vrees voor de algemene situatie en ontvoeringen in Irak, de verklaring van de vader dat zijn oudste broer nog amper Arabisch spreekt en de voorgelegde documenten. De Raad acht deze beoordeling juist zodat deze overeind blijft staan.

3.8. Raad moet vervolgens nagaan of de veiligheidssituatie in Irak op dit moment veilig genoeg is zodat verzoeker kan terugkeren.

Uit het dossier blijkt dat er niet overal in Irak een gewapend conflict is maar enkel in bepaalde gebieden van Irak. Omdat het geweld erg verschillend kan zijn van streek tot streek, moet de veiligheidssituatie in de streek van herkomst van verzoeker worden beoordeeld.

In zijn beslissing heeft de commissaris-generaal geoordeeld verzoeker afkomstig is uit de provincie Bagdad. Dit wordt door verzoeker niet betwist. Het is dus de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad die moet worden beoordeeld.

Omdat de beoordeling van de commissaris-generaal van de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad al dateert 9 augustus 2019, heeft de commissaris-generaal bij een aanvullende nota's van 26 februari 2020 en 10 juni 2020 de beschikbare landeninformatie over de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad geactualiseerd. Hij doet dit op basis van het rapport van UNHCR *"International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq"* van mei 2019, de EASO *"Country Guidance note: Iraq"* van juni 2019 en het EASO *"COI Report Iraq: Security situation"* van maart 2019 en de COI Focus *"Irak – Veiligheidssituatie in Centraal en Zuid-Irak"* van 4 maart 2020.

Op basis van de rapporten en recente informatie maakt de commissaris-generaal een nieuwe beoordeling van de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad.

Deze beoordeling is uitgebreid en leest in zijn geheel als volgt.

"Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Irakezen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak.

In voormelde EASO Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EASO Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Zowel uit de UNHCR richtlijnen, als uit de EASO Guidance Note komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend is. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Irak.

Om het geheel van bovenstaande redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in het land van herkomst van verzoekende partij, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar zij afkomstig is. Gezien de verklaringen van verzoekende partij met betrekking tot haar herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad te worden beoordeeld. Dit gebied omvat de hoofdstad Bagdad en het omliggende gebied, inclusief het gedeelte van de Baghdad Belts gelegen in de provincie Bagdad, waaronder Tarmiya, Taji, Abu Ghraib, Sabaa al-Bour, Besmayah, Nahrwan, Mahmudiya, Yusufiya en Latifiya.

Uit een grondige analyse van de beschikbare landeninformatie (zie het EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van maart 2019 en de COI Focus Irak - veiligheidssituatie in Centraal- en Zuid-Irak van 4 maart 2020) blijkt dat de veiligheidssituatie grondig is gewijzigd sinds 2017.

De veiligheidssituatie in Centraal-Irak en Bagdad werd sinds 2013 grotendeels bepaald door de opkomst van en de strijd tegen de Islamitische Staat van Irak en Syrië (ISIS). Toenmalig eerste minister al-Abadi verkondigde op 9 december 2017 dat het laatste stukje ISIS-territorium op Iraaks grondgebied was heroverd, en dat hiermee een einde was gekomen aan de grondoorlog tegen de terreurorganisatie. De herovering van gebieden bezet door ISIS heeft een duidelijk voelbare impact gehad op de veiligheidssituatie in Centraal-Irak in het algemeen en Bagdad in het bijzonder. Het aantal veiligheidsincidenten kende in 2018 een daling ten opzichte van het jaar voordien, een trend die in 2019 aanhield. Ook het aantal te betreuren burgerdoden is sinds de overwinning op ISIS sterk gedaald. Voor 2019 wordt het beeld sterk beïnvloed door het geweld dat plaatsvond in de context van de grootschalige betogingen, waarbij in het najaar veel slachtoffers vielen (zie infra).

De provincie Bagdad staat onder controle van de Iraakse autoriteiten waarbij de Iraqi Security Forces (ISF) samen met de Popular Mobilization Forces (PMF) instaan voor de veiligheidscontroles en de ordehandhaving. Volgens de beschikbare informatie is het aantal controleposten in de stad verder gedaald. De controleposten worden bemand door leden van de ISF. De PMF beschikken dan weer over een veiligheidssysteem binnen de wijken zelf. ISIS controleert geen grondgebied in de provincie maar beschikt wel over actieve cellen in de 'Baghdad belts'.

In 2019 en begin 2020 werd de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad gekenmerkt door drie op elkaar inwerkende ontwikkelingen. Het gaat om de daling van het geweld dat kan worden toegeschreven aan ISIS; de demonstraties tegen de heersende politieke klasse, de regering en de buitenlandse inmenging in de Iraakse politiek die het politieke leven in de hoofdstad sinds oktober 2019 domineren; en de toename van de spanningen tussen Iran en de Verenigde Staten met als hoogtepunt de droneaanval op de bevelhebber van de Iraanse Republikeinse Garde, Qassem Soleimani, en het adjunct-hoofd van de PMF, Abu Mahdi al- Muhandis.

Nadat het aanzienlijke verliezen had geleden in 2017, zijn de activiteiten van ISIS in Bagdad en de 'Baghdad Belts' in de periode van 2018 tot begin 2020 beperkt gebleven. Vanuit de gebieden waar het traditioneel steun heeft genoten, is ISIS nog wel in staat om aanvallen uit te voeren in het stedelijk centrum van Bagdad maar de dreiging die uitgaat van de organisatie is steeds verder afgenomen. Het maandelijkse aantal veiligheidsincidenten die in de provincie plaatsvonden en kunnen worden toegeschreven aan ISIS, is sinds begin 2018 sterk gedaald en was gedurende 2019 relatief stabiel op een laag niveau. ISIS bedient zich nog nauwelijks van gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen door guerrillastrijders met infanteriewapens, maar kiest momenteel bijna uitsluitend voor kleinschalige aanvallen, onder andere met explosieven of vuurwapens. Aanvallen waarbij militaire tactieken worden gehanteerd zijn uitzonderlijk. Er vinden nog nauwelijks door ISIS gepleegde zware aanslagen plaats in de provincie. Naast aanvallen gericht op specifieke doelwitten, waaronder de ISF en PMF, vinden ook kleinschaligere aanslagen plaats. Ondanks de omvangrijke veiligheidsmaatregelen van politie, leger en milities maken deze aanslagen nog altijd slachtoffers onder de burgerbevolking. Het merendeel van deze aanvallen door ISIS vindt plaats in de Baghdad Belts al is het aantal incidenten, en het aantal burgerdoden dat hierbij valt, nog steeds beperkt. De burgerbevolking kan last ondervinden van veiligheidsoperaties uitgevoerd door de ISF tegen schuil- en wapenopslagplaatsen van ISIS. Dergelijke acties vinden vooral plaats in de rurale buitengebieden van de provincie. Hierbij vielen geen burgerslachtoffers.

Het gros van het geweld dat in Bagdad plaatsvindt is echter niet langer toe te schrijven aan ISIS. Naast het geweld dat plaatsvindt in het kader van de betogingen die sinds het najaar van 2019 gehouden worden (zie infra) is het geweld in Bagdad sinds 2018 hoofdzakelijk persoonlijk, doelgericht politiek of crimineel geweld. Geweld tegen burgers wordt gebruikt om geld te verdienen, of om personen die men als een buitenstaander, politieke tegenstander of behorend tot een andere etnie beschouwt weg te jagen. Dit geweld neemt de vorm aan van (politieke) intimidatie, afpersing, schietpartijen, berovingen, gewapende schermutselingen en doelgerichte moorden. De prominent aanwezige sjiitische milities staan weliswaar mee in voor de veiligheidscontroles en de ordehandhaving in Bagdad maar blijken op hun beurt evenwel, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk te zijn voor de meer individuele en doelgerichte vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Soennieten in Bagdad lopen een groter risico om slachtoffer te worden van sjiitische milities dan sjiieten. De omvang van het sektarisch geweld bereikte na 2014 echter nooit het geweldsniveau van het sektarisch conflict in 2006-2007. Deze milities hebben door de militaire overwinning tegen ISIS verder aan invloed gewonnen, en wensen nu ook politiek kapitaal te slaan uit hun machtspositie. Zij zijn eveneens betrokken bij gewapende confrontaties tussen henzelf en de ISF. Dergelijke clashes vonden meerdere malen plaats in het centraal en oostelijk deel van Bagdad en wijzen op een mogelijke machtsstrijd tussen de ISF en PMF-troepen. De verschillende milities in Bagdad zijn ook verwikkeld in een gewelddadige concurrentiestrijd waarbij ze elkaar bekampen.

De escalatie in 2019 van het conflict tussen Iran, de pro-Iraanse groeperingen en de VS in Bagdad resulteerde in aanvallen op militaire installaties van de VS en de internationale coalitie door eenheden van de PMF of door Iran. Bij deze aanvallen werden ook installaties en manschappen van het Iraakse leger getroffen die zich op dezelfde plaatsen bevonden. Een van deze aanvallen betrof een raketaanval op een mediabedrijf in het district Karrada waarbij een burger om het leven kwam.

De betogingen zijn vooral geconcentreerd in het centrum van de stad, met het Tahrir-plein en de aanpalende straten als epicentrum van de protestbeweging. Ook op andere plaatsen in de stad vinden demonstraties plaats. Uit de beschikbare informatie blijkt dat de autoriteiten hardhandig optreden tegen personen die betrokken zijn bij de protestacties tegen de regering, en dat er hevige, gewelddadige confrontaties tussen betogers enerzijds en de ordediensten en andere gewapende actoren anderzijds plaatsvinden. De betogers worden blootgesteld aan verschillende vormen van geweld (bv. arrestaties

tijdens en buiten de betogingen, beschietingen, enz.). Een minderheid van de betogers gebruikt zelf ook geweld tegen de ordetroepen of op de door hen geviseerde instellingen. Dit politiek geweld is doelgericht van aard en kadert niet binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Uit voorgaande vaststellingen blijkt derhalve dat een groot deel van het geweld dat er in de provincie Bagdad plaatsvindt doelgericht van aard is. Vanaf begin oktober 2019 viel de overgrote meerderheid van de burgerdoden in Bagdad bij de confrontaties die tijdens de betogingen plaatsvonden, en in aanvallen op betogers en activisten buiten de eigenlijke protesten. Het aantal burgerdoden dat in 2019 in de provincie viel buiten de context van de betogingen lag lager dan in 2018.

Volgens IOM telde Irak op 31 december 2019 1.414.632 ontheemden (IDP's) en keerden ruim 4.5 miljoen ontheemden ondertussen terug naar hun regio van oorsprong. De terugkeerratio naar de provincie Bagdad bedroeg eind 2019 69 %. Soennitische Arabieren vormden 89% van de teruggekeerde ontheemden. Naast stabiele relocatie zijn de redenen waarom IDP's niet naar hun regio van herkomst terugkeerden divers. Gebrek aan werkgelegenheid, basisvoorzieningen en woongelegenheid, een onzekere veiligheidssituatie in de regio van herkomst of een gewijzigde etno-religieuze bevolkingssamenstelling worden onder meer aangehaald als een reden om niet terug te keren.

Zij er volledigheidshalve nog op gewezen dat het EHRM in het arrest in de zaak D. et al. V. Roemenië van 14 januari 2020 (zaak nr. 75953/16) zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het Hof stelde vast dat er geen elementen voorlagen die erop wijzen dat de situatie in Irak aanzienlijk veranderd zou zijn sinds haar arresten in de zaken J.K. et al. v. Zweden (zaak nr. 59166/12) en A.G. v. België (zaak nr. 68739/14), respectievelijk uitgesproken op 23 augustus 2016 en 19 september 2017, waarin het Hof oordeelde dat de veiligheidssituatie in Irak niet van dien aard is dat de verwijdering van een persoon een schending van artikel 3 EVRM zou inhouden.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus.

Als een uit Bagdad afkomstig Irakese verzoeker omwille van zijn of haar specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die dan ook verleend. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoekende partij louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet."

Samengevat besluit de commissaris-generaal dat uit deze beoordeling niet blijkt dat het geweld in de provincie Bagdad op dit moment zo uitzonderlijk erg is dat verzoekster bij terugkeer naar Bagdad automatisch in gevaar komt. De Raad kan, na zelf de actuele objectieve landeninformatie te hebben bestudeerd, het besluit van de commissaris-generaal bijtreden.

De Raad stelt vast dat in het verzoekschrift kritiek wordt geleverd op elementen die de commissaris-generaal zou hebben gesteld met betrekking het openbare leven in Bagdad en de vluchtelingenstroom in Bagdad. In de beslissing kan de Raad echter niet lezen dat de commissaris-generaal hierover iets zou hebben gezegd. De kritiek is dan ook zonder grond.

Verzoeker stelt dat de situatie in Bagdad nog steeds gevaarlijk is en verwijst daarbij naar stukken 4 en 5. Deze stukken liggen echter in lijn van de recente landeninformatie. Daaruit blijkt dat activiteiten van IS in Bagdad beperkt zijn, dat militaire aanvallen en grote aanslagen uitzonderlijk zijn, dat er nog kleinschalige aanvallen zijn waarbij echter een beperkt aantal burgerdoden vallen. Het merendeel van het geweld in Bagdad is echter niet toe te schrijven aan IS maar betreft persoonlijk, doelgericht politiek of crimineel geweld betreft. De stukken 4 en 5 tonen niet aan dat de analyse van de commissaris-generaal niet correct zou zijn of dat uit deze landeninformatie verkeerde conclusies worden getrokken.

De Raad betwist evenwel niet dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is.

Omwille van deze situatie kan er afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van verzoeker aanleiding zijn om een internationale beschermingsstatus toe te kennen.

De Raad vindt in het dossier geen concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden terug waarmee rekening moet worden gehouden bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Bagdad.

Er zijn, ten eerste, geen aanwijzingen dat verzoeker wordt vervolgd, rechtstreeks wordt bedreigd of geïsoleerd.

Ten tweede, blijkt niet dat verzoeker een verhoogd risico loopt op gevaar als gevolg van willekeurig geweld. In andere woorden, er blijkt niet dat verzoeker, meer dan andere bewoners van Bagdad, een groter risico loopt om slachtoffer te worden van geweld. Verzoeker verwijst naar zijn minderjarigheid en zijn kwetsbaar profiel. De Raad benadrukt dat een eventuele terugkeer naar Irak zal plaatsvinden in gezinsverband en dat hij dus vergezeld zal zijn van zijn ouders. De informatie over Bagdad zegt niet dat begeleide kinderen, dit zijn kinderen voor wie ouders zorgen, een groter gevaar lopen dan andere bewoners van Bagdad.

3.9. Verzoeker meent dat geen rekening werd gehouden met zijn kwetsbaarheid en specifieke noden als minderjarige en evenmin met het hoger belang van het kind. Hij verwijst naar artikel 20, lid 3 van de Kwalificatierichtlijn, naar rapporten van UNHCR, naar artikel 24 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, naar artikel 22bis van de Grondwet en rechtspraak van het Grondwettelijk Hof, naar artikel 57/1, §4 van de Vreemdelingenwet en naar artikel 3 van het VN Kinderrechtenverdrag.

De Raad bevestigt dat de belangen van het kind een doorslaggevende overweging vormen. Er mag evenwel niet worden vergeten dat het de commissaris-generaal, en ook de Raad, in het kader van het asielcontentieux enkel toekomt inhoudelijk na te gaan of een vreemdeling, al dan niet minderjarig, voldoet aan de voorwaarden bepaald bij de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet opdat hem of haar de status van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend.

In dit geval komt hier nog bij dat de commissaris-generaal en de Raad, in navolging van artikel 57/6, § 3, 6° van de Vreemdelingenwet, voorafgaandelijk moeten onderzoeken of zij het beschermingsverzoek van de verzoeker al dan niet ontvankelijk kunnen verklaren.

De commissaris-generaal en de Raad zouden hun bevoegdheid te buiten gaan, mochten zij een vreemdeling die niet voldoet aan de voorwaarden van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet of aan de ontvankelijkheidsvoorwaarde in artikel 57/6, § 3, 6° van de Vreemdelingenwet, toch als vluchteling erkennen of de subsidiaire beschermingsstatus toekennen.

Staten moeten alle passende wettelijke en bestuurlijke maatregelen te nemen om er voor te zorgen dat een kind de bescherming en de zorg krijgt die het nodig heeft voor zijn welzijn en dat de eenheid van het gezin in stand kan worden gehouden. Dit is echter niet de bevoegdheid van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen of de Raad maar behoort tot de bevoegdheid van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

De Raad wijst erop dat in het kader van een beschermingsverzoek de afweging van het belang van de minderjarige vreemdeling enkel dient te worden beoordeeld binnen de definitie van vluchteling en de voorwaarden voor subsidiaire bescherming, alsook binnen de ontvankelijkheidsvoorwaarde gesteld in artikel 57/6, § 3, 6° van de Vreemdelingenwet.

Het beginsel van het *“belang van het kind”* is in die zin in het specifieke kader van het zogenaamde asielcontentieux dan ook beperkt, zoals ook de Raad van State aanhaalde in zijn arrest nr. 223.630 van 29 mei 2013: *“Bovendien kan de algemene bepaling dat het belang van het kind de eerste overweging is bij elke beslissing die het kind aangaat, geen afbreuk doen aan de eigenheid van het asielrecht, waar de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen in uitvoering van Europese regelgeving en van het internationaal verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus”. Het recht van het kind om in aanmerking te komen voor internationale bescherming (samen met of onafhankelijk van zijn ouders), zoals ook vermeld in artikel 22 van het IVRK, vloeit niet voort uit het kind-zijn als dusdanig, maar een kind heeft, net als ieder ander, het recht om in aanmerking te komen als hij of zij voldoet aan de insluitingscriteria. Dit kan bijvoorbeeld het geval zijn voor daden van vervolging van kindspecifieke aard zoals gedwongen huwelijken, kindsoldaten, vrouwelijke genitale verminking, ...”*

3.10. Verzoeker meent dat onvoldoende rekening werd gehouden zijn specifieke situatie als minderjarige, maar uit de beslissing blijkt dat bij de beoordeling van het beschermingsverzoek van verzoeker,

in het kader van artikel 57/6, § 3, 6° van de Vreemdelingenwet, rekening werd gehouden met zijn jonge leeftijd en maturiteit.

Uit het administratief dossier en de beslissing blijkt dat rekening werd gehouden met de specifieke en kwetsbare positie van de minderjarige verzoeker. Zo werden er ten aanzien van hem bijzondere procedurele noden aangenomen en steunmaatregelen verleend. Een persoonlijk gehoor van verzoeker had plaats door een gespecialiseerde protection officer die een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen. Omwille van verzoekers jeugdige leeftijd en maturiteit, werd het persoonlijk onderhoud rechtstreeks van zijn vader afgenomen. Dit gehoor vond plaats in het bijzijn van zijn advocaat, die ook opmerkingen kon formuleren. Tevens was er een mogelijkheid om stukken neer te leggen. Na lezing van het gehoorverslag oordeelt de Raad dat ook tijdens het gehoor het CGVS voldoende oog had voor de leeftijd, maturiteit en kwetsbaarheid van verzoeker. De weinige argumenten die verzoeker uiteenzet in zijn verzoekschrift tonen niet anders aan.

Uit de beslissing blijkt verder dat bij de beoordeling van het beschermingsverzoek van verzoeker, in het kader van artikel 57/6, § 3, 6° van de Vreemdelingenwet, rekening werd gehouden met verzoekers jeugdige leeftijd en maturiteit.

Het verzoekschrift bevat veel theorie over de specifieke noden van minderjarigen, het belang van het kind en specifieke waarborgen inzake procedure en bewijslast. Het verzoekschrift laat evenwel na te concretiseren waar en op welke wijze geen rekening zou zijn gehouden met verzoekers specifieke noden als minderjarige en verduidelijkt niet concreet hoe en waar de commissaris-generaal dan geen rekening heeft gehouden met de belangen van verzoeker. Het verzoekschrift maakt dan ook niet aannemelijk dat de commissaris-generaal binnen zijn wettelijke bevoegdheid geen rekening heeft gehouden met de belangen van het kind, in dit geval de verzoeker.

Er wordt niet aannemelijk gemaakt dat de commissaris-generaal door in casu te oordelen dat verzoeker geen eigen feiten aanhaalt die een apart onderzoek rechtvaardigen, het hoger belang van het kind heeft miskend.

3.11. In het verzoekschrift wordt gesteld dat de commissaris-generaal zijn beslissing niet op zorgvuldige wijze heeft genomen.

De Raad kan zich niet akkoord verklaren met dit argument.

De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal heeft gekeken naar alle gegevens van het administratief dossier, naar algemeen bekende gegevens over Irak en naar alle andere nuttige stukken.

Verder blijkt dat de juridische en feitelijke elementen van de beslissing eenvoudig in die beslissing kunnen worden gelezen. Verzoeker maakt niet duidelijk waarom deze elementen hem niet in staat zouden stellen de beslissing te begrijpen. Verzoeker meent dat er een standaardmotivering is. Uit wat werd besproken, blijkt dat de beslissing een veelheid aan concrete en specifieke elementen bevat die steun vinden in verzoekers verklaringen en de stukken, documenten en informatie in het dossier.

3.12. Wat betreft de artikelen 3 en 13 van het EVRM, stelt de Raad het volgende. Zoals reeds vermeld is de bevoegdheid van de commissaris-generaal hier beperkt tot het onderzoek naar de ontvankelijkheid van het beschermingsverzoek in het licht van artikel 57/6, § 3, 6° van de Vreemdelingenwet, en eventueel de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet indien het beschermingsverzoek ontvankelijk is. Verder heeft verzoeker gebruik gemaakt van de mogelijkheid om deze beslissing aan te vechten bij de Raad. Deze artikelen zijn dan ook niet geschonden.

3.13. Samenvattend besluit de Raad samen met de commissaris-generaal dat verzoeker in het kader van zijn beschermingsverzoek geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen.

De vaststelling van de commissaris-generaal dat zijn ouders geen nieuw beschermingsverzoek hebben ingediend hetgeen volgens hem afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van verzoekers beschermingsverzoek, is niet relevant. Het is een overtollige vaststelling waarmee de Raad geen rekening houdt. De overige vaststellingen zijn hier voldoende om te besluiten dat het beschermingsverzoek van verzoeker niet-ontvankelijk is op grond van artikel 57/6, § 3, 6° van de Vreemdelingenwet. Aangezien artikel 57/6, § 3, 6° van de Vreemdelingenwet niet is geschonden, moet er geen inhoudelijk onderzoek worden gevoerd naar de materiële voorwaarden voor internationale bescherming voorzien in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.14. De Raad heeft het beroep van verzoeker in zijn geheel en ten gronde kunnen onderzoeken. Er is geen reden om de beslissing van de commissaris-generaal te vernietigen op grond van artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. De argumenten in het verzoekschrift kunnen hier, gelet op het voorgaande, niet leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien juli tweeduizend twintig door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES